

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL BUAB „A1“ 2016-11-09 SKUNDO**

2017 m. sausio 13 d. Nr. S-9 (7-261/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovei
ir mokesčių administratoriaus atstovei

J. D.
O. P.
M. U.

2016 m. gruodžio 6 d. posėdyje išnagrinėjusi BUAB „A1“ (toliau – Pareiškėja) 2016-11-09 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-10-21 sprendimo Nr. 331A-94835, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-10-21 sprendimu Nr. 331A-9483, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsniu, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“, ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2016-10-07 prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. (17.16-40) GES-436247, nusprendė Pareiškėjai negrąžinti (neįskaityti) 8942,47 Eur mokesčio permokos (skirtumo), nes nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos ar mokesčių apyskaitos, kurias, vadovaujantis MAĮ 87 str. 6 dalimi, privaloma pateikti. Papildomas sprendimo motyvas – nepateikti 2015 metų Juridinių asmenų registro tvarkytojui finansinės atskaitomybės dokumentai.

Skunde Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos 2016-10-21 sprendimu Nr. 331A-9483 ir mano, kad jis yra neteisėtas, nepagrįstas ir naikintinas.

Nurodoma, kad 2016-10-07 buvo pateiktas Pareiškėjos prašymas mokesčių administratoriui grąžinti PVM ir GPM mokesčio permokas. Pareiškėja 2016-10-12 gavo mokesčių administratoriaus raštą dėl papildomų dokumentų pateikimo iki 2016-10-24, kuriuo prašyta pateikti deklaracijas ir 2015 m. finansinės atskaitomybės dokumentus Juridinių asmenų registro tvarkytojui, taip pat nurodyti GPM permokos susidarymo priežastis. Pareiškėjos

bankroto administratorė 2016-10-21 rašte nurodė, kad negali paaiškinti, dėl kokių priežasčių buvę Pareiškėjos darbuotojai pervedė didesnę GPM sumą, nei buvo deklaruota teisės aktų nustatyta tvarka. Tačiau nepasibaigus mokesčių administratoriaus 2016-10-12 rašte nurodytam terminui, 2016-10-21 buvo priimtas mokesčių administratoriaus sprendimas, kuriuo buvo netenkintas Pareiškėjos prašymas dėl mokesčio permokos grąžinimo. Pasak Pareiškėjos, ji yra pateikusi visas mokesčių administratoriaus 2016-10-12 rašte nurodytas deklaracijas ir jų priedus, todėl skundžiamas mokesčių administratoriaus sprendimas yra nepagrįstas ir neteisėtas.

Pareiškėja pabrėžia, kad jai yra nesuprantamas ir teisiškai nelogiškas skundžiamo sprendimo turinys. Pareiškėjos nuomone, skundžiamas sprendimas yra be motyvų, jame nėra pasisakyta nei dėl Pareiškėjos pateiktų deklaracijų turinio, nei dėl Pareiškėjos atstovės 2016-10-21 pateikto rašytinio paaiškinimo. Pažymima, jog Viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 8 str. ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika neleidžia, vadovaujantis tik MAĮ 34 straipsniu, eliminuoti mokesčių administratoriaus pareigos laikytis bendrųjų individualaus administracinio akto turinio reikalavimų, susijusių su viešojo administravimo subjektui tenkančia pareiga priimti pagrįstą ir motyvuotą (mokesčių mokėtojui (adresatui) suprantamą) sprendimą. Mokesčių administratoriaus sprendimų priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai turi būti žinomi ne tik mokesčių administratoriui, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu šis sprendimas priimamas. Todėl skundžiamam sprendimui yra privalomi bendrieji individualaus administracinio sprendimo motyvuotumo ir pagrįstumo reikalavimai.

Pareiškėja tvirtina, kad akivaizdūs skundžiamo sprendimo trūkumai yra esminiai, sukliudę jai suprasti mokesčių administratoriaus veiksmus, identifikuoti mokesčių administratoriaus įgyvendinamos teisės pagrįstumą bei efektyviai realizuoti savo teisę į teisių ir teisėtų interesų gynybą.

Pabrėžiama, kad esant įvykdytai Pareiškėjos prievolei – pateikti deklaracijas mokesčių administratoriui, yra teisiškai nepagrįstas mokesčių administratoriaus reikalavimas pateikti 2015 metų finansinės atskaitomybės dokumentus Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Finansinės atskaitomybės dokumentai nėra ir negali būti siejami su mokesčių mokėtojo deklaravimo pareigos tinkamu įvykdymu, nes tai yra išvestiniai dokumentai. Juridinių asmenų registro tvarkytojas nėra už mokesčių administravimą atsakingas subjektas, todėl, vertindamas Pareiškėjos prašymo grąžinti mokesčių permoką pagrįstumą, mokesčių administratorius privalo remtis mokesčių mokėtojo pateiktomis deklaracijomis, o ne už juridinių asmenų registrą atsakingai institucijai pateiktais suvestiniais atskaitomybės dokumentais. Mokesčių administratorius privalėjo vertinti esminę reikšmę turinčią aplinkybę, kad egzistuoja viešasis interesas, nes Pareiškėjai yra pradėta teisminė bankroto procedūra ir buvęs įmonės vadovas nevykdo prievolės dėl įmonės dokumentų perdavimo. Vadovaujantis MAĮ 87 str. 7 d. 1 p. bei 9 p. nuostatomis ir atsižvelgiant į Pareiškėjos tinkamai deklaruotas pajamas bei pateiktas mokesčių administratoriui deklaracijas, Pareiškėjos prašymas privalėjo būti tenkinamas ir grąžinamos Pareiškėjos sumokėtų mokesčių permokos, tuo užtikrinant ir viešojo intereso tinkamą įgyvendinimą Pareiškėjos bankroto procese.

Pareiškėjos nuomone, skundžiamas sprendimas prieštarauja mokesčių administratoriaus pareigų įgyvendinimo principams, įtvirtintiems MAĮ 32 straipsnyje, pareiga naudotis savo teisėmis tik tiek, kiek tai susiję su pavestomis funkcijomis, reiškia, kad tarp mokesčių administratoriaus naudojimosi savo teisėmis turi būti tiesioginis ryšys su konkrečių jam pavestų funkcijų vykdymu. Tai suponuoja pareigą pagrįsti mokesčių mokėtojo atžvilgiu teikiamų reikalavimų būtinumą. Mokesčių administratorius turi pareigą priimti mokesčių mokėtojui jam realiai suvokiamą sprendimą, nes taip yra paisoma teisių bei pareigų vienovės principo, apmokestinimo aiškumo principo. Bet koks mokesčių administratoriaus sprendime išdėstytų išvadų pagrindas privalo būti išsamiai išanalizuotas, turi būti aiškus sprendimo pagrindo teisingumas ir pagrįstumas. Skundžiamas sprendimas, pasak Pareiškėjos, yra nepagrįstas, prieštaraujantis nurodytiems teisės aktų reikalavimams ir nepagrįstai ribojantis Pareiškėjos teises, jame nenurodyti pagrįsti mokesčių administratoriaus įtarimai ar aplinkybės, leidžiančios

abejoti Pareiškėjos tinkamu mokestinių teisių įgyvendinimu, prašant gražinti sumokėtų mokesčių permoką.

Remdamasi aukščiau išdėstytomis aplinkybėmis, Pareiškėja prašo panaikinti 2016-10-21 Inspekcijos sprendimą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos prašymas gražinti mokesčio permoką (skirtumą) perduotinas Inspekcijai nagrinėti iš naujo. Ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo mokesčių administratorius atsisakė Pareiškėjai gražinti 8942,47 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) permoką (skirtumą).

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja 2016 m. spalio 7 d. mokesčių administratoriui buvo pateikusi du prašymus dėl mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo. Vienu iš prašymų, kaip jau aptarta anksčiau, buvo prašoma gražinti PVM permoką (skirtumą), kitu buvo prašoma gražinti 3405,07 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) permoką. Abu Pareiškėjos prašymai netenkinti, Pareiškėja ginčą inicijuoja tik dėl Inspekcijos 2016-10-21 sprendimo Nr. 331A-94835, kuriuo atsisakyta gražinti 8942,47 Eur PVM permoką (skirtumą).

Pareiškėja 2016-10-07 prašymu Nr. (17.16-40)GES-436247 Inspekcijos prašė gražinti PVM permoką (skirtumą), susidariusį tokiais laikotarpiais: 2015-11-01–2015-11-30 – 3325 Eur; 2015-12-01 – 2015-12-31 – 353 Eur; 2016-01-01 – 2016-01-31 – 892 Eur; 2016-02-01 – 2016-02-29 – 386 Eur; 2015-10-01 – 2015-10-31 – 3986,47 Eur. Inspekcija, remdamasi Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) Mokestinių prievolių departamento rajono mokesčių mokėtojų skyriaus Širvintų poskyrio 2016 m. spalio 20 d. išvada Nr. 9900163, skundžiamu sprendimu atsisakė gražinti 8942,47 Eur mokesčio permoką (skirtumą), nurodydama, kad nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos ar mokesčių apyskaitos, kurias, vadovaujantis MAĮ 87 str. 6 dalimi, privaloma pateikti (papildomi sprendimo priėmimo motyvai: nepateikti 2015 m. Juridinių asmenų registro tvarkytojui finansinės atskaitomybės dokumentai). Iš sprendimo turinio nėra galimybės nustatyti, kokių konkrečiai deklaracijų ar apyskaitų Pareiškėja nepateikė, nes šią informaciją Vilniaus AVMI nurodė savo 2016-11-15 rašte Nr. (4.66)-46-MPD-12314 tik Inspekcijai (Pareiškėjai pateikus skundą Komisijai). Šiame rašte Vilniaus AVMI nurodė, kad Pareiškėja nebuvo pateikusi: 2016 m. kovo ir balandžio mėnesių PVM deklaracijų (FR0600); 2014 ir 2015 m. ataskaitų apie kontroliuojančius ir kontroliuojamus asmenis; 2016 m. kovo–liepos mėnesių gaunamų ir išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registrų (formos FR0671 ir FR0672); 2015 m. nekilnojamojo turto mokesčio deklaracijos (KIT711); 2015 m. Juridinių asmenų registro tvarkytojui nepateikti finansinės atskaitomybės dokumentai; 2014 m. pelno mokesčio deklaracija buvo pateikta su klaidomis, o nurodymas pašalinti dokumento trūkumus nebuvo įvykdytas. Vilniaus AVMI minėtame rašte paaiškino, kad Pareiškėja pateikė prašymą gražinti PVM permoką (skirtumą), nepateikusi visų privalomų teikti deklaracijų ir ataskaitų, todėl nagrinėjant prašymą nebuvo galima nustatyti, ar Pareiškėjos mokesčių apskaitos sistemoje esanti permoka yra pagrįsta ir / ar negalėjo atsirasti kitų prievolių, kurioms įskaityti būtų panaudota ši permoka. Taip pat rašte papildomai pažymėta, jog išvados rengimo metu (2016-10-20) nebuvo pateikta: 2016 m. balandžio PVM deklaracija, 2016 m. kovo–liepos mėnesių gaunamų ir išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registrai, finansinės atskaitomybės dokumentai Juridinių asmenų registro tvarkytojui.

Pareiškėja skunde laikosi pozicijos, kad Inspekcijos sprendimas yra nepagrįstas, nes ji yra pateikusi visus mokesčių administratoriaus nurodomus dokumentus, o atskaitomybės nepateikimas registro tvarkytojui negali būti pripažintas įtakojančiu permokos gražinimą, nes mokesčių administratorius privalo vertinti mokėtojo pateiktas deklaracijas. Pareiškėjos teigimu, mokesčių administratoriaus sprendimas neatitinka teisės aktų reikalavimų, nes iš jo turinio Pareiškėjai nebuvo suprantamos tokio sprendimo priėmimo priežastys. Remdamasi skunde išdėstytais ir posėdžio Komisijoje nurodytais motyvais, Pareiškėjos atstovė prašė jos skundą tenkinti.

Pažymėtina, jog mokesčių permokų grąžinimo klausimus reglamentuoja MAĮ bei su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai. Pagal MAĮ 87 str. 1 dalį mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokestinei nepriemokai padengti. To paties straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatyta, kad „mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokestinei nepriemokai padengti, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu. <...> Mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą šio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstantus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei dėl mokesčio permokos grąžinimo bus atliekamas mokestinis patikrinimas, šis patikrinimas turi būti pradėtas per 5 dienas nuo šio straipsnio 7 dalies 1 punkte nustatytų terminų pabaigos dienos. MAĮ 87 str. 5 dalyje mokesčių administratoriui suteikta teisė patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą, kai prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, o bendroji pareiga pagrįsti permokos susidarymo realumą ir prašymo ją grąžinti pagrįstumą tenka mokesčių mokėtojui.

Mokesčių administratorius, veikdamas kaip viešojo administravimo subjektas, privalo vadovautis VAI įtvirtintais principais, *inter alia* įstatymų viršenybės ir objektyvumo principais, lemiančiais viešojo administravimo subjekto pareigą priimant sprendimus veikti pagal teisės aktuose jiems nustatytas teises ir pareigas bei savo sprendimą pagrįsti tokiu būdu, jog nekiltų abejonių dėl šio sprendimo rezultato. VAI 3 straipsnyje įtvirtintas objektyvumo principas reiškia, kad sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs, t. y. viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti tikrąsias faktines aplinkybes, kurios nustatomos išsiaiškinus visas aplinkybes, turinčias reikšmės priimant sprendimą, ir kritiškai, nešališkai vertinant įrodymus. Pabrėžtina, kad ir LVAT praktikoje yra laikomasi pozicijos, jog VAI 8 straipsnio (individualaus administracinio akto bendrieji reikalavimai) nuostatos reiškia, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2010-08-24 sprendimas adm. byloje Nr. A-756-450/2010, „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 20, 2010; 2016-01-12 nutartis adm. byloje Nr. eA-1321-575/2016). Sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas (LVAT 2013-09-09 nutartis adm. byloje Nr. A-575-1517/2013, 2016-01-12 nutartis adm. byloje Nr. eA-1321-575/2016).

Ginčo atveju mokesčių administratorius priimtą sprendimą ir atsisakymą grąžinti PVM permoką grindė tuo, kad Pareiškėja nėra pateikusi visų privalomų deklaracijų ir apyskaitų, kokių konkrečiai dokumentų Pareiškėja nėra pateikusi, sprendime nėra nurodyta (išskyrus sprendime nurodytus Juridinių asmenų registro tvarkytojui nepateiktus finansinės atskaitomybės dokumentus). Mokesčių administratoriaus sprendimo turinys išaiškintas ir nepateikti dokumentai nurodyti Vilniaus AVMI 2016-11-15 rašte Nr. (4.66)-46-MPD-12314, pateiktame Inspekcijai po Inspekcijos sprendimo priėmimo, šio rašto turinys Pareiškėjai sprendimo priėmimo metu nebuvo žinomas, raštas pateiktas Komisijai, mokesčių administratoriui Komisijai teikiant Pareiškėjos skundą kartu su skundui nagrinėti reikalinga medžiaga. Kaip matyti, iš mokesčių administratoriaus pateiktos informacijos, mokesčių administratoriaus nurodymas pateikti nepateiktas deklaracijas ir apyskaitas buvo duotas

Pareiškėjai 2016-10-12 raštu Nr. (17.17-40)RES-209895, nagrinėjant kitą Pareiškėjos 2016-10-07 prašymą Nr. (17.16-40)GES-436302 grąžinti 3405,07 Eur GPM permoką, nurodymo įvykdymo terminas – 2016-10-24; nurodymas pateikti papildomus dokumentus, gavus Pareiškėjos 2016-10-07 prašymą Nr. (17.16-40)GES-436247 grąžinti 8942,47 Eur PVM permoką (dėl kurios negražinimo ir vyksta ginčas), Pareiškėjai duotas nebuvo. Susipažinus su Pareiškėjos atstovės pateiktais duomenimis iš Elektroninės deklaravimo sistemos, matyti, kad: Pareiškėja 2016-10-19 yra pateikusi 2014 ir 2015 m. ataskaitas apie kontroliuojančius ir kontroliuojamus asmenis; 2016-10-20 – avansines pelno mokesčio deklaracijas už 2014 ir 2015 metus, PVM deklaracijas už 2016 m. kovo – balandžio mėnesius, nekilnojamojo turto mokesčio deklaraciją už 2015 metus, tai yra ginčijamo sprendimo priėmimo metu 2016 m. spalio 21 d. Pareiškėja buvo pateikusi beveik visus dokumentus, kurių nepateikimu Inspekcija grindė prašomos PVM permokos (skirtumo) negražinimą ir sprendimo priėmimą, išskyrus Juridinių asmenų registro tvarkytojui nepateiktus finansinės atskaitomybės dokumentus ir gaunamų bei išrašomų PVM sąskaitų registrus už laikotarpį nuo 2016 m. kovo – liepos mėnesius.

Kaip jau aptarta anksčiau, MAĮ 87 str. nuostatos numato, kad mokesčio permoka (skirtumas) mokesčių mokėtojui grąžintina tuo atveju, jeigu: mokesčių mokėtojas pagrindžia, kad mokesčio permoka (skirtumas) yra realiai susidariusi ir mokesčių mokėtojas neturi nepriemokų, kurioms padengti ši permoka pirmiausia ir turi būti panaudota. Siekdamas nustatyti aplinkybes, susijusias su permokos realumu bei mokesčių nepriemokų turėjimu / neturėjimu, mokesčių administratorius turi turėti galimybę įvertinti mokesčių mokėtojo deklaracijas ir apyskaitas, susijusias su mokesčių mokėtojo mokesčių prievolių vykdymu (tiek permokos susidarymo laikotarpiu, tiek prieš jį ar po jo). Todėl mokesčių mokėtojo pareigos – pagal norminių aktų reikalavimus pateikti privalomas teikti deklaracijas ir apyskaitas – tinkamas įvykdymas yra betarpiškai susijęs su teisės susigrąžinti mokesčio permoką (skirtumą) realizavimu. Iš bylos medžiagos nustatyta, kad iki Inspekcijos sprendimo priėmimo (2016-10-21) Pareiškėja buvo pateikusi visas mokesčių administratoriaus nurodytas deklaracijas ir apyskaitas, išskyrus Komisijos sprendime aptartus dokumentus, tačiau Inspekcija dėl Pareiškėjos deklaracijose deklaruotų duomenų ir jų įtakos Pareiškėjos prašymui grąžinti permoką nepasisakė, sprendimą grįsdama formaliu įrašu, kad Pareiškėja nėra pateikusi privalomų deklaracijų ir apyskaitų, sprendime konkrečiai nenurodydama kokių. Pareiškėja neneigia aplinkybių, jog nėra pateikusi finansinės atskaitomybės dokumentų Juridinių asmenų registro tvarkytojui, tačiau, pasak jos, šis pažeidimas negali būti pripažintas turinčiu įtaką mokesčio permokos grąžinimui / negražinimui. Pasisakant dėl šios Pareiškėjos pozicijos (taip pat ir dėl to, jog Pareiškėja nėra pateikusi gaunamų ir išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registrų už laikotarpį nuo 2016 m. kovo iki liepos mėnesio), paminėtina, kad pagal teisės aktus įvairioms institucijoms, taip pat ir mokesčių administratoriui teikiamuose dokumentuose ne visais atvejais nurodoma su mokesčių prievolių įvykdymu susijusi informacija (pavyzdžiui, įprastai mokesčių mokėtojas būtent pagal mokesčių teisės aktų reikalavimus teikiamose deklaracijose ar apyskaitose pateikia informaciją apie tai, ar jam už konkretų mokesčio įstatyme nustatytą laikotarpį yra atsiradusi mokesstinė prievolė bei kitus duomenis). Todėl, remiantis MAĮ 87 straipsnyje įtvirtintais ir sprendime aptartais mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo pagrindais, konstatuotina, jog ne bet kokių norminiuose aktuose įtvirtintų privalomų teikti dokumentų nepateikimas gali būti pagrindu atsisakyti grąžinti mokesčio permoką, o tik tokių, kuriuose yra pateikiama su realiu mokesčio permokos / skirtumo susidarymu ir mokesčių nepriemokų buvimu / nebuvimu susijusi informacija. Paminėtina, kad laiku nepateikus Juridinių asmenų registru metinių finansinių atskaitų rinkinio, pažeidžiamos Civilinio kodekso 2.66 straipsnio 4 dalies, Akcinių bendrovių įstatymo reikalavimai, už šį pažeidimą taikoma administracinė atsakomybė, tačiau, kaip šis pažeidimas siejamas su permokos grąžinimo procedūros realizavimu mokesčių administratorius nepagrindžia. Atitinkamai mokesčių administratorius, siekdamas užkirsti kelią galimiems teisės aktų pažeidimams, turi teisę apmokestinamajam asmeniui įteikti raštišką nurodymą teikti gaunamų ir / arba išrašomų

PVM sąskaitų faktūrų duomenis FR0786 forma, tačiau kokią įtaką šių registų nepateikimas turi Pareiškėjos permokos grąžinimui, mokesčių administratorius nenurodo ir nepagrindžia.

Apibendrinus aptartas aplinkybes, konstatuotina, kad: iš Inspekcijos sprendimo turinio nėra galimybės spręsti, ar Pareiškėja apskritai turi jos prašomą grąžinti PVM permoką; mokesčių administratorius nevertino Pareiškėjos 2016-10-19–20 d. pateiktų deklaracijų ir apyskaitų bei jų duomenų; nepagrindė nepateiktų dokumentų įtakos Pareiškėjos prašomos permokos grąžinimui, o savo sprendimą grindė išimtinai formaliais mokesčio permokos (skirtumo) negrąžinimo motyvais, susijusiais su tam tikrų dokumentų, nenurodant kokių, nepateikimu (nors didžioji dalis dokumentų buvo pateikta). Minėtos aplinkybės sudaro pakankamą pagrindą konstatuoti, jog Inspekcijos sprendimas neatitinka nustatytų faktinių bylos aplinkybių, yra nepagrįstas teisės normomis, neatitinka VAI keliamų reikalavimų ir šios aplinkybės sudaro pagrindą Inspekcijos sprendimą panaikinti bei Pareiškėjos prašymą dėl mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo perduoti Inspekcijai nagrinėti iš naujo. Komisija pažymi, jog tuo atveju, jeigu mokesčių administratoriui sprendimui priimti trūksta tam tikros informacijos, toks informacijos trūkumas, atsižvelgiant į visuotinai pripažintinus ir skatintinus mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojų bendradarbiavimo bei gero administravimo principus, gali būti pašalintas: mokesčių administratoriui įpareigojant mokėtoją pateikti mokesčių administratoriui trūkstamą informaciją, dokumentus, pagrindžiant šios informacijos ir dokumentų įtaką permokos grąžinimui, ar, esant poreikiui, pačiam mokesčių administratoriui atliekant būtinus kontrolės veiksmus.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-10-21 sprendimą Nr. 331A-94835 ir perduoti Pareiškėjos 2016-10-07 prašymą grąžinti 8942,47 Eur permoką iš naujo nagrinėti Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Finansų ministerijos.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė